

VII. Cum dubitari non possit, quin, quos uetus Graecia Latiumque reliquit, scriptores fere omnes antiquae, quam tantopere admiramur, uenustatis sint ueluti promi condi, intelligitur, quantum Germania, qua ingenii amoenioris cultu perpolitur, debeat iis, qui, exemplo Gallorum, praestantissimos quosque uel poetas, uel oratores, uel historicos ex omni antiquitate, Germanice conuersos accurate interpretati sunt. Ita enim factum, ut ii, qui ad studia duriores uidebantur, paullatim elegantiae sensum ex ueterum scriptorum lectione, quam reddiderat faciliorem uersio, referrent. Neque uero omnes, quibus saeculum nostrum laborat, interpretationes ueterum Germanicas laudauerim, putidas saepe illas et insulfas, at eas tamen, quae eruditissimorum uirorum ingenio parique iudicio et accuratione confectae sunt, non negauerim, plurimum posse et solere adferre utilitatis ad gustum elegantiae nitidioremque eorum cultum, qui, quamuis non sint eruditi, haberi tamen nolunt inficeti, sine sapore, sine sensu, sine omni humanitatis uenustate. Magna cum uoluptate, maiorique cum fructu, legunt ciues, qui non inelegantes putantur, Thucydidem, interprete HEILMANNNO, (l) germanice redditum, Herodoti et Xenophontis historias, a GOLDHAGENIO (m) patrio explicatas sermone, Plutarchum KINDII, M. Aurelium Antoninum HOFMANNI, Sallustium ABBTII, (n) Tacitum MVLLERI, (o) et GOLDHAGENII, Horatianas odas illustris Comitum de SOLMS, Virgilium OVERBECKII, (p) tot Poetas graecos, Homerum, Pindarum, Sophoclem, alios, ab eruditissimis,